

Utvalgte kulturlandskapslokaliteter i Finnmark fylke

Naturtypekartlegging

Gunn-Anne Sommersel

**Utvalgte kulturlandskapslokaliteter i
Finnmark fylke
Naturtypekartlegging**

Ecofact rapport 151

www.ecofact.no

Referanse til rapporten:	Sommersel, G.-A.: Utvalgte kulturlandskap i Finnmark fylke. Naturtypekartlegging. Ecofact rapport 151. 35 s.
Nøkkelord:	Biologisk mangfold, slåttemark, Finnkonvika, Indre Survik, Nyborg, Meskelv, Annejohkmohkki, Indre Klubben, Andersby, Indre Smelror, Galaniitu, Siebe,
ISSN:	1891-5450
ISBN:	978-82-8262-149-6
Oppdragsgiver:	Fylkesmannen i Finnmark
Prosjektleder hos Ecofact AS:	Gunn-Anne Sommersel
Prosjektmedarbeidere:	Geir Arnesen
Kvalitetssikret av:	Geir Arnesen
Samarbeidspartner:	
Forside:	1.Fjellbloddråpesvermer på sibirgrasløk i Finnkonvika (Hasvik); 2.Indre Survik (Hammerfest); 3.Galaniitu (Kautokeino); 4.Annejohkmohkki/Indre klubben (Vadsø). Foto: Gunn-Anne Sommersel.

www.ecofact.no

INNHOOLD

1 FORORD	1
2 SAMMENDRAG	2
3 INNLEDNING	3
4 METODE	3
4.1 FELTARBEID	3
5 RESULTATER	5
5.1 LOKALITET 1: FINNKONVIKA, SØRØYA, HASVIK KOMMUNE.....	5
5.1.1 <i>Beliggenhet, avgrensning og naturgrunnlag</i>	6
5.1.2 <i>Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper</i>	6
5.1.3 <i>Artsmangfold</i>	7
5.1.4 <i>Påvirkning, bruk, trusler og fremmede arter</i>	8
5.1.5 <i>Verdivurdering</i>	8
5.1.6 <i>Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål)</i>	8
5.1.7 <i>Kilder</i>	9
5.2 LOKALITET 2: INDRE SURVIK, SEILAND, HAMMERFEST KOMMUNE	10
5.2.1 <i>Beliggenhet, avgrensning og naturgrunnlag</i>	11
5.2.2 <i>Naturtyper og utforminger</i>	11
5.2.3 <i>Artsmangfold</i>	11
5.2.4 <i>Påvirkning, bruk og eventuelle trusler</i>	12
5.2.5 <i>Verdibegrunnelse</i>	12
5.2.6 <i>Kilder</i>	12
5.3 LOKALITET 3: MELLOM NYBORG OG MESKELV, NESSEBY KOMMUNE.....	14
5.4 LOKALITET 4: ANNEJOHKMOKKI/INDRE KLUBBEN, VADSØ KOMMUNE	16
5.4.1 <i>Beliggenhet, avgrensning og naturgrunnlag</i>	17
5.4.2 <i>Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper</i>	17
5.4.3 <i>Artsmangfold</i>	17
5.4.4 <i>Påvirkning, bruk, eventuelle trusler, fremmede arter</i>	18
5.4.5 <i>Verdibegrunnelse</i>	18
5.4.6 <i>Skjøtsel og hensyn</i>	19
5.4.7 <i>Kilder</i>	19
5.5 LOKALITET 5: ANDERSBY, VADSØ KOMMUNE.....	20
5.5.1 <i>Beliggenhet, avgrensning og naturgrunnlag</i>	20
5.5.2 <i>Naturtyper, utforminger og vegetasjonstype</i>	20
5.5.3 <i>Artsmangfold</i>	21
5.5.4 <i>Påvirkning, bruk, eventuelle trusler, fremmede arter</i>	21
5.5.5 <i>Verdibegrunnelse</i>	21
5.5.6 <i>Skjøtsel og hensyn</i>	22
5.5.7 <i>Kilder</i>	22
5.6 LOKALITET 6: INDRE SMELROR, VARDØ KOMMUNE	23
5.7 LOKALITET 7: GALANIITU, KAUTOKEINO KOMMUNE.....	24
5.7.1 <i>Beliggenhet, avgrensning og naturgrunnlag</i>	25
5.7.2 <i>Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper</i>	25

5.7.3	Artsmangfold.....	25
5.7.4	Påvirkning, bruk, eventuelle trusler, fremmede arter	26
5.7.5	Verdibegrunnelse.....	26
5.7.6	Skjøtsel og hensyn.....	26
5.7.7	Kilder	26
5.8	LOKALITET 8: SIEBE SØR, KAUTOKEINO KOMMUNE	28
5.8.1	Beliggenhet, avgrensning og naturgrunnlag.....	29
5.8.2	Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper	29
5.8.3	Artsmangfold.....	29
5.8.4	Påvirkning, bruk, eventuelle trusler, fremmede arter	30
5.8.5	Verdibegrunnelse.....	30
5.8.6	Skjøtsel og hensyn.....	30
5.8.7	Kilder	30
6	ARTSLISTE KARPLANTER.....	31

1 FORORD

Ecofact har på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark utført naturtypekartlegging av åtte utvalgte kulturlandskap i Finnmark. Områdene ligger ved Finnkonvika på Sørøya i Hasvik kommune, Indre Survik på Seiland i Hammerfest kommune, mellom Nyborg og Meskelv i Nesseby kommune, Annejohkmohkka/Indre Klubben og Andersby i Vadsø kommune, Indre Smelror i Vardø kommune samt Galanitu og Siebe i Kautokeino kommune.

Rapporten bygger på felldata frembrakt under befaring sommeren 2011. Kartleggingen er utført av Cand. Scient. Gunn-Anne Sommersel og Cand. Scient. Geir Arnesen. Geir Arnesen har også kvalitetssikret arbeidet. Kontaktperson for oppdragsgiver har vært Ørjan W. Jenssen, som skal ha takk for godt samarbeid.

Tromsø
30. januar 2012

Gunn-Anne Sommersel

2 SAMMENDRAG

Beskrivelse av oppdraget

Alle de seks lokalitetene er kartlagt i forbindelse med den omfattende kulturlandskapsundersøkelsen som foregikk på begynnelsen av 1990-tallet, og som for Finnmark sin del, ble rapportert i 1994. Det er dermed nesten 20 år siden lokalitetene ble kartlagt sist, og dette er lang tid i kulturlandskapssammenheng. Det er stor mulighet for at bruken og tilstanden for hver av lokalitetene har endret seg betydelig på disse årene. I tillegg har det også kommet nye klassifiseringssystemer og metodikk for kartlegging som det klart er behov for å implementere.

Ecofact har kartlagt vegetasjonen i de åtte områdene sommeren 2011, og har avgrenset eventuelle verdifulle naturtyper samt ført liste over registrerte karplantetaksa.

Datagrunnlag

Befaring ble foretatt i løpet av perioden 27. juni til 29. august 2011 av Gunn-Anne Sommersel og Geir Arnesen.

Biologiske verdier

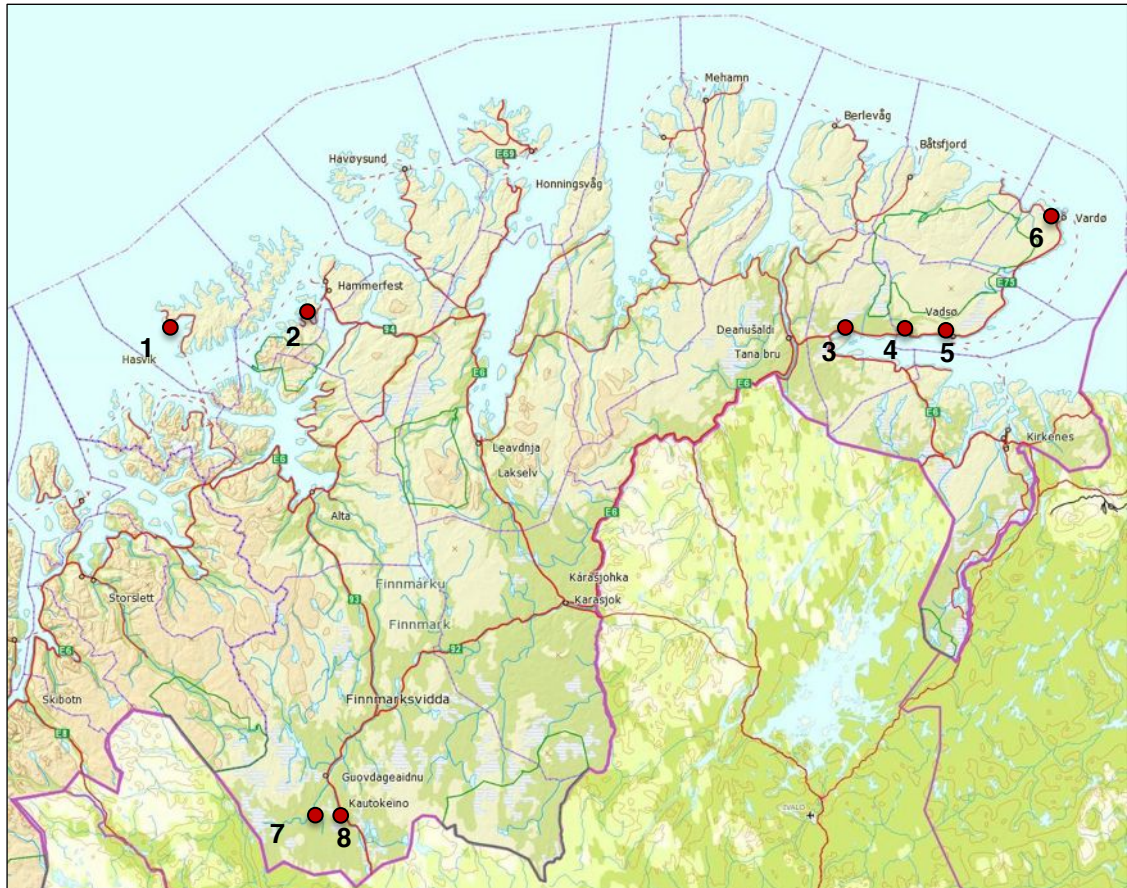

Seks av de åtte lokalitetene har fortsatt verdifulle naturtyper. Det ble avgrenset et område med verdien svært viktig (A), ti områder med verdien viktig (B) og åtte med lokal verdi (C).

3 INNLEDNING

De kartlagte lokalitetene ligger spredt i Finnmark fylke (figur 1). Kartleggingen er gjort i henhold til Direktoratet for naturforvaltnings håndbok nr 13-2.

Denne rapporten presenterer resultatene fra kartleggingen utført sommeren 2011.

Figur 1. Oversikt over de åtte kulturlandskapslokalitetenes plassering i fylket: 1) Finnkonvika, Sørøya, Hasvik; 2) Indre Survik, Seiland, Hammerfest; 3) Mellom Nyborg og Meskelv, Nesseby; 4) Annejohkmohkki/Indre klubben, Vadsø; 5) Andersby, Vadsø; 6) Indre Smelror, Vardø; 7) Galaniitu, Kautokeino; 8) Siebe sør, Kautokeino..

4 METODE

4.1 Feltarbeid

Feltarbeidet ble utført ved følgende datoer: 1) Finnkonvika, 27. juni 2011 (Gunn-Anne Sommersel); 2) Indre Survik, 28. juni 2011 (Gunn-Anne Sommersel); 3) Mellom Nyborg og Meskelv, 25. august 2011 (Gunn-Anne Sommersel og Geir Arnesen); 4) Annejohkmohkki/Indre klubben, 24. august 2011, (Gunn-Anne Sommersel); 5) Andersby, 25. august 2011 (Gunn-Anne Sommersel og Geir Arnesen); 6) Indre Smelror, 24. august 2011, (Gunn-Anne Sommersel og Geir Arnesen); 7) Galaniitu, 28. august 2011 (Gunn-Anne Sommersel); 8) Siebe sør 29. august 2011 (Gunn-Anne Sommersel).

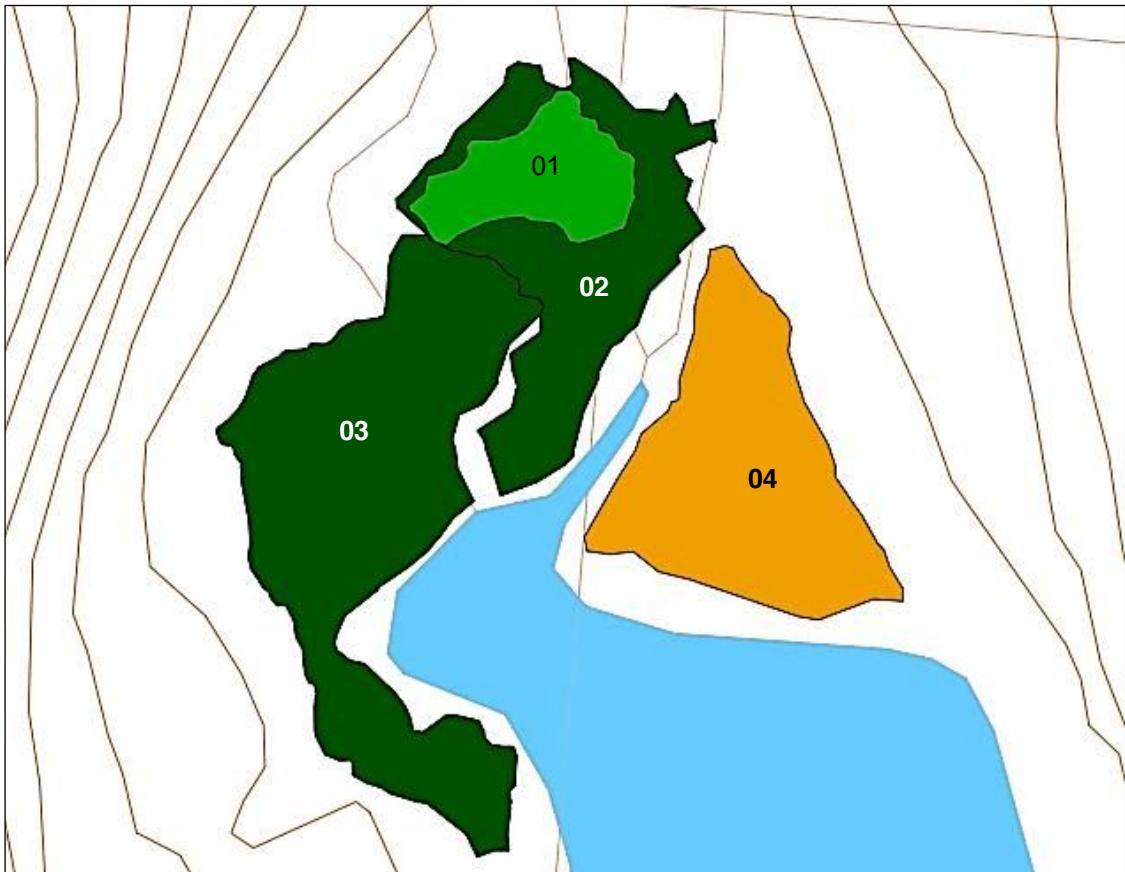

Det ble det ført artslister for karplanter samt tatt bilder av aktuelle områder. Vitenskapelige navn på karplanter følger Norsk flora (Lid & Lid, 2007). Avgrensning ble kun gjort av områder med verdifulle naturtyper.

5 RESULTATER

5.1 Lokaltet 1: Finnkonvika, Sørøya, Hasvik kommune

Naturtype (%):	D01 – Slåttemark (75%)
Utforming:	D0108 – Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå D0113 – Frisk næringsrik "natureng"
Supplerende naturtype (%):	G03 – Sanddyne (25%)
Utforming:	Svingeldyne (W1)
Verdi:	A – B - C
Undersøkt dato:	27. juni 2011

Figur 2. Oversikt over de ulike områdene i Finnkonvika. Områder med lys grønn farge har fått verdien svært viktig (A), områder med mørk grønn farge har fått verdien viktig (B) og områder med oransje farge har fått verdien lokalt viktig (C).

Figur 3 Oversiktsbilde over Finnkonvika tatt fra en mulig beitebakke vest for de avgrensede områdene. Omtrent midt i bildet ser man et område med en del tuer som utgjør område 01 og 02. Lenger bak mot venstre, ved foten av fjellet er område 04, mens deler av område 03 sees i høyre halvdel av bildet

5.1.1 Beliggenhet, avgrensning og naturgrunnlag

Finnkonvika ligger i den vestlige delen av Sørøya i Hasvik kommune, Finnmark fylke. Det er ei relativt stor sandbuket som vender rett sør. På begge sidene er det lave fjell, mot vest Andotten (358 m.o.h.) og mot øst et noe lavere fjell (202 m.o.h.). Dynefronten fyller hele vika og er ca 500 m brei. Bakover i vika er det en lav dalsenkning med dynehei og frodige enger. Området er gammel kulturmark med en hel rekke tufter med ulik alder. Underlaget er rikt på skjellsand, og gir baserikt vekstmedium for plantene.

5.1.2 Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypene er hovedsakelig slåttemark (D01). I tillegg kommer et mindre område med etablert sanddyne (G03).

Område 01 og 02 har utforming frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå (G8), og denne vegetasjonstypen har oftest vært brukt til beite eller utslått (Fremstad, 1997). Det kan være vanskelig å skille på slåttemark og naturbeitemark kun ut fra vegetasjon. For å oppnå sikkerhet om naturtypen, så bør man undersøke lokalitetens historie. Imidlertid er områdene så nærme husene, at det er sannsynlig at de har vært slått. Det må også nevnes at område 01 og 02 like gjerne kan klassifiseres som dyneeng og dynehei med tørrengutforming (W2b) og reinroseutforming (W2c). Begge disse vegetasjonstypene regnes som noe truet (VU) (Direktoratet for

naturforvaltning, 2007). Imidlertid er kulturpåvirkningen i området så tydelig at vi velger å fokusere på dette.

Område 03 har med stor sikkerhet vært slått, og naturtypen klassifiseres som slåttemark (D01) Vegetasjonstypen er frisk næringsrik ”natureng” (G13), som regnes som en noe truet (VU) vegetasjonstype (Direktoratet for naturforvaltning, 2007).

Område 04 har naturtypen sanddyne (G03), og er mindre stabil sanddyne enn de andre områdene. Den kan vegetasjonstypen er svingel-dyne (W1), og kan sees på som et forstadium til dyneeng/hei (W2). Særlig indre deler av dette området kan ha vært brukt til uregelmessig slått og/eller beite.

5.1.3 Artsmangfold

Område 01 og til en viss grad område 02, har sammenliknet med de andre områdene på lokaliteten, noe mer av de eksklusive artene som bakkesøte (*Gentianella campestris*) og vanlig marinøkkel (*Botrychium lunaria*) i tillegg til større andel av småvokste urter som kattedot (*Antennaria dioica*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), reinrose (*Dryas octopetala*), fjellbakkestjerne (*Erigeron borealis*), tiriltunge (*Lotus corniculatus*), småengkall (*Rhinantus minor*), fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*) og engfiol (*Viola canina*). Det er i dette området det også ble funnet fjellmarinøkkel (*Botrychium boreale*) og håndmarinøkkel (*Botrychium lanceolatum*) i 1993 (Alm et al., 1994). Håndmarinøkkel regnes som nær truet (NT) i følge artsdatabanken (www.artsdatabanken.no). Hverken fjellmarinøkkel eller håndmarinøkkel ble gjenfunnet i 2011, men det betyr ikke at disse artene ikke fins her lenger. Marinøkler er som regel svært vanskelig å finne, og har dessuten en særegen livssyklus som innebærer at de kan være tilstede uten å komme til syne.

Område 03 domineres av mer storvokste urter, til dels nitrofile, som hundekjeks (*Anthriscus sylvestris*), kvann (*Angelica archangelica*), mjødur (*Filipendula ulmaria*), skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*). En del ballblom (*Trollius europaeus*) fins inn i mellom. Et karakteristisk trekk for enga er sibirgrasløk (*Allium schoenoprasum* ssp. *sibiricum*) i store mengder. Det er mye strøfall i bunnen, noe som kan tyde på at tilgangen på nitrogen også skyldes gjengroing i tillegg til tang fra sjøen.

Område 04 er artsfattig sammenliknet med de andre områdene. Dominerende arter er rødsvingel (*Festuca rubra*) og strandrug (*Leymus arenarius*), men de indre delene har i tillegg lavtvoksende urter, sammen med en del vanlige enggras.

Figur 4. Stabile sanddyner med tørrengutforming (W2b) og reinroseutforming (W2c). Innskutt bilde er sibirgrasløk (*Allium schoenoprasum* ssp. *sibiricum*) som fantes litt her og der i de stabile sanddynene.

5.1.4 Påvirkning, bruk, trusler og fremmede arter

Det er en del beite av rein i hele området, men beitetrykket er neppe så stort at det utgjør noen trussel mot slåttemarkene. Området blir ikke lenger drevet. Den største trusselen er derfor gjengroing. Selv om gjengroing ser ut til å gå seint i denne delen av landet, så begynner særlig område 03 å bli så vidt gjødslet av dødt plantemateriale at gjengroingen er i ferd med å skyte fart. Det ble ikke funnet fremmede arter.

5.1.5 Verdivurdering

Alle områdene inngår som en del av et helhetlig kulturlandskap. Område 01 har i tillegg høy artsdiversitet, og har innslag av en del eksklusive arter. Dette området får derfor verdien svært verdifullt (A). Område 02 får verdien viktig (B), siden det inngår i et helhetlig kulturlandskap, men har mer trivielle arter og begynnende gjengroing. Område 03 har lenger framskreden gjengroing, men inngår i et helhetlig kulturlandskap og har med sikkerhet vært gammel slåttemark. Dermed settes verdien til viktig (B). Område 04 får sin verdi først og fremst ut fra å fylle ut helheten i området, og vil ha kun lokal verdi (C).

5.1.6 Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål)

Slått bør gjenopptas snarest mulig på lokaliteten. Vi anbefaler at det i samråd med grunneierne blir laget en skjøtelsesplan for området, hvor det også undersøkes nærmere den nøyaktige driftshistorien for de ulike delene.

5.1.7 Kilder

Nettbaserte kilder

Artsdatabanken: www.artsdatabanken.no

Direktoratet for naturforvaltning. Naturbase: www.naturbase.no

Norgeskart: www.norgeskart.no

Skriftlige kilder

Alm, T., Alsos, I.G., Bråthen, K.A., Karlsen, S.R., Nordtug, B., Sommersel, G.-A. og Øiesvold, S. (1994). Botaniske undersøkelser av kulturlandskap i Finnmark 2. Lokalitetsbeskrivelser for Vest-Finnmark. *Troms Naturvitenskap*, 76.

Alm, T., Sommersel, G.-A., Øiesvold, S. (1993). Håndmarinøkkel (*Botrychium lanceolatum*) på Sørøya i Finnmark – ny nordgrense. *Polarflokken*, 17 (3), 463-470.

Det sentrale utvalget for nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap (1994). *Verdifulle kulturlandskap i Norge. Mer enn bare landskap! Del 4, sluttrapport fra det sentrale utvalget*. Verdifulle kulturlandskap i Norge – Vurdering og virkemiddel – Tilråding.

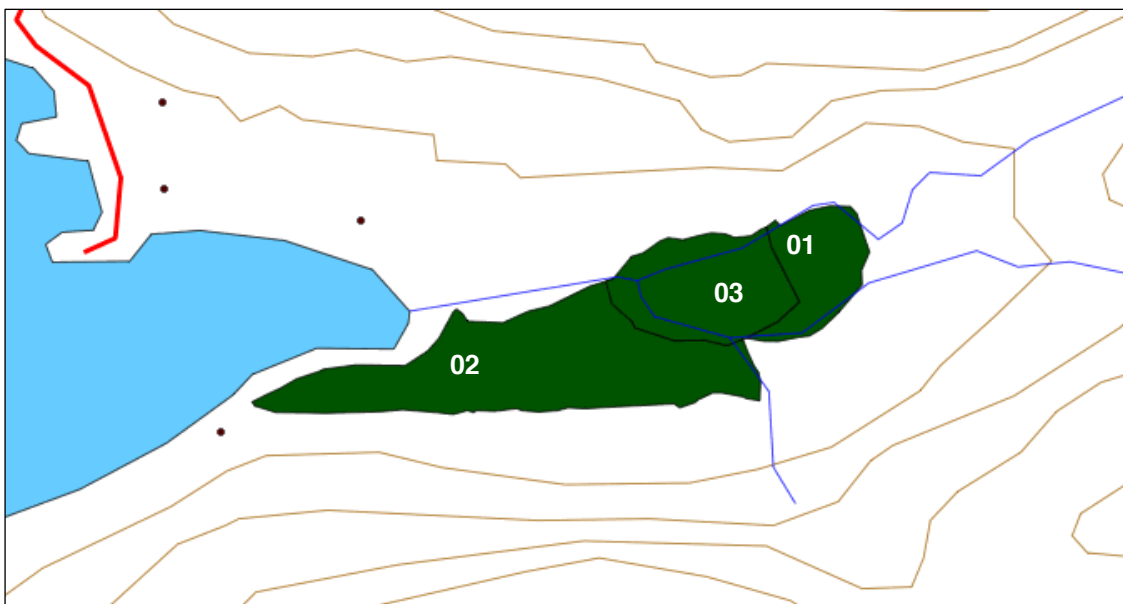
Direktoratet for naturforvaltning (2007): *Kartlegging av naturtyper. Verdsetting av biologisk mangfold*. DN-håndbok 13, 2.utgave 2006 (oppdatert 2007).

Fremstad, E. (1997). *Vegetasjonstyper i Norge*. NINA Temahefte, 12, 1-279.

Lid, J. og Lid, D.T. (2007). *Norsk flora*. Oslo: Det norske samlaget.

5.3 Lokaltet 2: Indre Survik, Seiland, Hammerfest kommune

Naturtype (%):	D01 – Slåttemark (75%)	
Utforming:	D0104 – Frisk fattigeng	
Supplerende naturtype (%):	D02 – Slåtte og beitemyr (25%)	
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	28. juni 2011	

Figur 5. Undersøkte områder i Indre Survik. Naturtypen i område 01 og 02 er slåttemark (D01), mens naturtypen i område 03 er slåtte- og beitemyr (D02). Alle er verdisatt til viktig (B).

Figur 6. Oversiktsbilde over den undersøkte lokaliteten i Indre Survik på Seiland i Hammerfest kommune. Bildet er tatt fra lyngheiområdet innenfor engarealene. I enga kan man se bekkeløpene, hvor den midterste er bevokst med vierbusker. Der vierbuskene slutter er et område med mørkere vegetasjon. Dette er tjernet, så nå er i ferd med å fylles av vegetasjon.

5.3.1 Beliggenhet, avgrensning og naturgrunnlag

Indre Survik er et sjøsamisk kulturlandskap på nordøstenden av Seiland. Området ligger i dalsenkningen innenfor ei større vik eksponert mot vest. Dalsenkningen er nokså flat, med eng, bekker, myr/sump og et lite tjern. Innerst går vegetasjonen over i lynghei.

Lokaliteten ble vurdert som verdifull under kulturlandskapsundersøkelsen i 1993 (Alm et al., 1993), særlig på grunn av myrslått med kontinuitet.

5.3.2 Naturtyper og utforminger

Naturtypene i det avgrensa området er slåttemark (D01) og slåtte- og beitemyr (D02) fordelt på tre områder (figur 5). Område 01 og 02 har begge naturtypen slåttemark (D01), med utforming frisk fattigeng (G4). I område 03 er det en gradient fra fuktig, fattig eng med mye torvmoser (*Sphagnum* spp.) i bunnsjiktet, via elvesnelle-starrsump med elvesnelle-utforming (O3a) og nordlandsstarr-utforming (O3c) til mer åpent vann som har godt med tjønnmose (*Calliergon* sp.) i bunnen.

5.3.3 Artsmangfold

Artsmangfoldet er kun moderat i alle områdene, med arter som inngår i de fleste typer enger som ryllik (*Achillea millefolium*), engkvein (*Agrostis capillaris*), fjellmarikåpe (*Alchemilla alpina*), smyle (*Avenella flexuosa*), harerug (*Bistorta vivipara*), gråstarr (*Carex canescens*), sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*), rødsvingel (*Festuca rubra*),

mjørdurt (*Filipendula ulmaria*), følblom (*Leontodon autumnalis*), fjelltimotei (*Phleum alpinum*), seterrapp (*Poa pratensis* ssp. *alpigena*), engsoleie (*Ranunculus acris*), krypssoleie (*R. repens*), småengkall (*Rhinanthus minor*), engsyre (*Rumex acetosa*), løvetann (*Taraxacum* sp.) og fuglevikke (*Vicia cracca*). Det er god spredning av arter, noe som også indikerer langvarig slått. I de våtere områdene kommer det inn myr/sump-arter som bekkeblom (*Caltha palustris*), nordlandsstarr (*Carex aquatilis*), myrhatt (*Comarum palustre*), elvesnelle (*Equisetum fluviatile*), duskull (*Eriophorum angustifolium*), tettegras (*Pinguicula vulgaris*), en tjernmose (*Calliergon* sp.) og ulike torvmoser (*Sphagnum* spp.).

5.3.4 Påvirkning, bruk og eventuelle trusler

Det har vært et opphold i driften på ca 10 år. Det blir nå slått hvert år, men kun for å holde området åpent. Høyet hesjes ikke lenger, men rakes sammen, og fraktes ut av området. De våtere områdene blir ikke slått, men grunneier kan være interessert i å slå også myra.

Deler av området har fått kunstgjødsel, men i moderate mengder og det er lenge siden. Dammen ser ut til å være i ferd med å gro igjen. Kanskje fordi vannet ledes mer vekk enn tidligere, og området dermed har blitt noe tørrere.

I følge grunneier er det mange kulturminner i området.

5.3.5 Verdibegrunnelse

Område 01 og 02 er begge gamle slåttemarken som er en del av et helhetlig kulturlandskap. Område 01 er i dårligere hevd enn område 02. Men ingen av dem er nevneverdig gjengrodd, og ingen har vært vesentlig gjødslet. Imidlertid er vegetasjonstypen svært triviell. Begge områdene får verdien B.

Område 03 får verdien viktig (B) siden den er en slåttemyr som ikke hevdes i dag, men fortsatt har en tilstand som indikerer langvarig hevd.

5.3.6 Kilder

Nettbaserte kilder

Artsdatabanken: www.artsdatabanken.no

Direktoratet for naturforvaltning. Naturbase: www.naturbase.no

Norgeskart: www.norgeskart.no

Skriftlige kilder

Alm, T., Alsos, I.G., Bråthen, K.A., Karlsen, S.R., Nordtug, B., Sommersel, G.-A. og Øiesvold, S. (1994). Botaniske undersøkelser av kulturlandskap i Finnmark 2. Lokalitetsbeskrivelser for Vest-Finnmark. *Tromsø Naturvitenskap*, 76.

Det sentrale utvalget for nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap (1994). Verdifulle kulturlandskap i Norge. Mer enn bare landskap! Del 4, sluttrapport fra det sentrale utvalget. Verdifulle kulturlandskap i Norge – Vurdering og virkemiddel – Tilråding.

Direktoratet for naturforvaltning (2007): *Kartlegging av naturtyper. Verdsetting av biologisk mangfold*. DN-håndbok 13, 2.utgave 2006 (oppdatert 2007).

Fremstad, E. (1997). *Vegetasjonstyper i Norge*. NINA Temahefte, 12, 1-279.

Lid, J. og Lid, D.T. (2007). *Norsk flora*. Oslo: Det norske samlaget.

5.4 Lokalitet 3: Mellom Nyborg og Meskelv, Nesseby kommune

Lokaliteten ligger på oversida av E75, ca 4 km fra Varangerbotn i retning Vadsø, i en sørvendt bakke (figur 7).

Figur 7. Lokalitet 3, Mellom Nyborg og Meskelv, Nesseby kommun er av merket med blå ring.

Da lokaliteten ble besøkt i 1992, var gården fortsatt i drift (Alm et al., 1994). I dag har den stått brakk en god stund, og bærer tydelig preg av det. Bortsett fra en liten flekk i den tørrere delen øverst i enga, hvor vegetasjonen var småvokst og inneholdt en del slåtteeingsarter, så var hele området gjengrodd med hundekjeks (*Anthriscus sylvestris*), geitrams (*Chamerion angustifolium*), sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*) i kraftige tuer, mjødurt (*Filipendula ulmaria*), høymol (*Rumex longifolia*) og stornesle (*Urtica dioica*) som dominerende arter (figur 8). Nedre deler av enga var i tillegg forsumpa.

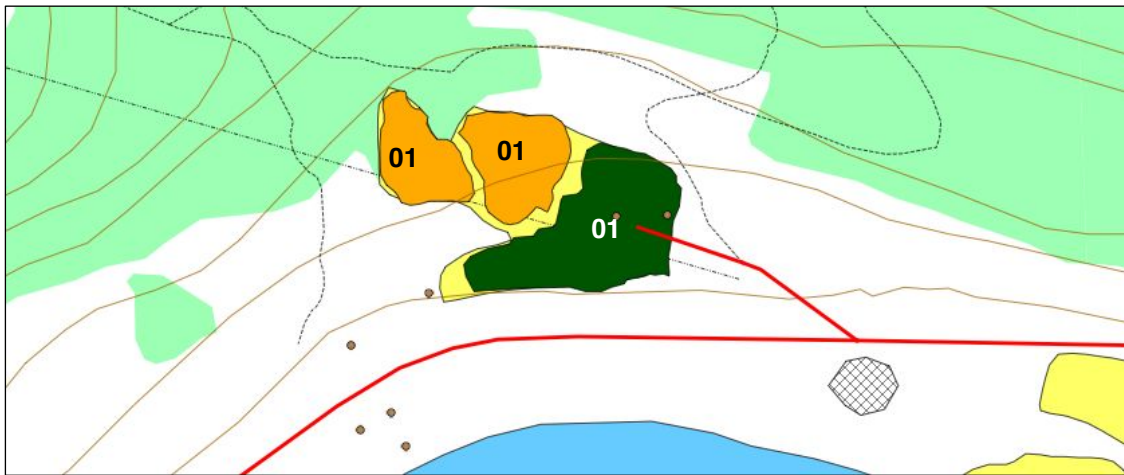

Figur 8. Gjengroing av engene på lokalitet 03: Mellom Nyborg og Meskely.

Gjengroing av engene var så langt kommet at lokaliteten ikke fikk verdi i henhold til metodikken.

5.5 Lokalitet 4: Annejohkmokki/Indre klubben, Vadsø kommune

Naturtype (%):	D01 – Slåttemark (100%)	
Utforming:	D0113 – Frisk næringsrik "natureng" D0103 - Sølvbunkeeng	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B - C	
Undersøkt dato:	24. august 2011	

Figur 9. De ulike engene på det gamle gårdsbruket Annejohkmohkki/Indre klubben. Alle tre enger er gamle slåttemarker. Område 01 er verdisatt til viktig (B) og er markert med mørk grønn farge, de to andre områdene fikk lokal verdi (C), og er markert med oransje.

Figur 10. Oversiktsbilde av det gamle gårdsbruket Annejohkmohkki/Indre klubben tatt fra skråninga nordøst for lokaliteten.

5.5.1 Beliggenhet, avgrensning og naturgrunnlag

Lokaliteten er et gammelt gårdsbruk i en sørvendt skråning på oversida av E75, et par kilometer vest for Vestre Jakobselv. i Vadsø kommune.

5.5.2 Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen for alle tre områder er slåttemark (D01). Utforming i område 02 og 03 er sølvbunkeeng (G3) (Fremstad, 1997). Område 01 består av frisk næringsrik natureng (G13) (Fremstad, 1997) med relativt langt framskreden gjengroing. Imidlertid fins fortsatt de tilhørende artene inn i mellom gjengroingsartene.

5.5.3 Artsmangfold

Område 02 og 03 har sterk dominans av sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*). Det fins noen få andre arter inn i mellom tuene, og i kanten er det en del nitrogenkrevende arter som hundekjeks (*Anthriscus sylvestris*), geitrams (*Chamerion angustifolium*), mjødurt (*Filipendula ulmaria*) og stornesle (*Urtica dioica*).

Område 01 har kraftig dominans av gjengroingsarter, blant annet ulike vierbusker (*Salix* spp.). Imidlertid finner man også ryllik (*Achillea millefolium*), engkvein (*Agrostis capillaris*), marikåper (*Alchemilla* spp.), sibirgrasløk (*Allium schoenoprasum* ssp. *sibiricum*), hundekjeks (*Anthriscus sylvestris*), mjødurt (*Filipendula ulmaria*), skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*), enghumbleblom (*Geum rivale*), engsoleie (*Ranunculus acris*), engsyre (*Rumex acetosa*), fjelltistel (*Saussurea alpina*) og rød

jonsokblom (*Silene dioica*). Alle disse artene er knytta til vegetasjonstypen. I tillegg ble det også funnet bleiksøte (*Gentianella aurea*) i øverste del av enga.

Figur 11. Gjengroingsarter i område 01.

5.5.4 Påvirkning, bruk, eventuelle trusler, fremmede arter

Engene på gården er ikke lenger hevdet. Det ser heller ikke ut til å være noe beite i området. Den viktigste trusselen er allerede langt framskreden gjengroing. Imidlertid kan sannsynligvis område 01 restaureres siden det fortsatt er arter som hører til i slåttemarka inn i mellom gjengroingsartene. Vi fant ingen fremmede arter.

5.5.5 Verdibegrunnelse

Hele lokaliteten er et helhetlig kulturlandskap. Område 01 er under gjengroing, men har fortsatt arter som tilhører gamle slåttemarker inn i mellom gjengroingsartene. Det er derfor sannsynligvis mulig å restaurere området. Verdien settes derfor til viktig (B).

Område 02 og 03 har mistet det opprinnelige artsinventaret, og det er først og fremst sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*) som dominerer med kraftige tuer. Sølvbunke er nokså vanskelig og arbeidskrevende å restaurere. Siden disse områdene henger så nye sammen med område 01 så får de lokal verdi (C).

5.5.6 Skjøtsel og hensyn

Område 01 bør prioriteres for restaurering, og deretter årlig slått. For best mulig resultat bør det utformes en skjøtelsesplan som er tilpasset gårdens historie, lokale forhold og utfordringer, og som innbefatter hensyn som bør tas både under restaurering og gjenopptakelse av skjøtsel. Derneft kan man se nærmere på mulighetene for slått også i område 02 og 03.

5.5.7 Kilder

Nettbaserte kilder

Artsdatabanken: www.artsdatabanken.no

Direktoratet for naturforvaltning. Naturbase: www.naturbase.no

Norgeskart: www.norgeskart.no

Skriftlige kilder

Alm, T., Alsos, I.G., Bråthen, K.A., Karlsen, S.R., Nordtug, B., Sommersel, G.-A. og Øiesvold, S. (1994). Botaniske undersøkelser av kulturlandskap i Finnmark 2. Lokalitetsbeskrivelser for Vest-Finnmark. *Troms Naturvitenskap*, 76.

Det sentrale utvalget for nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap (1994). Verdifulle kulturlandskap i Norge. Mer enn bare landskap! Del 4, sluttrapport fra det sentrale utvalget. Verdifulle kulturlandskap i Norge – Vurdering og virkemiddel – Tilråding.

Direktoratet for naturforvaltning (2007): *Kartlegging av naturtyper. Verdsetting av biologisk mangfold*. DN-håndbok 13, 2.utgave 2006 (oppdatert 2007).

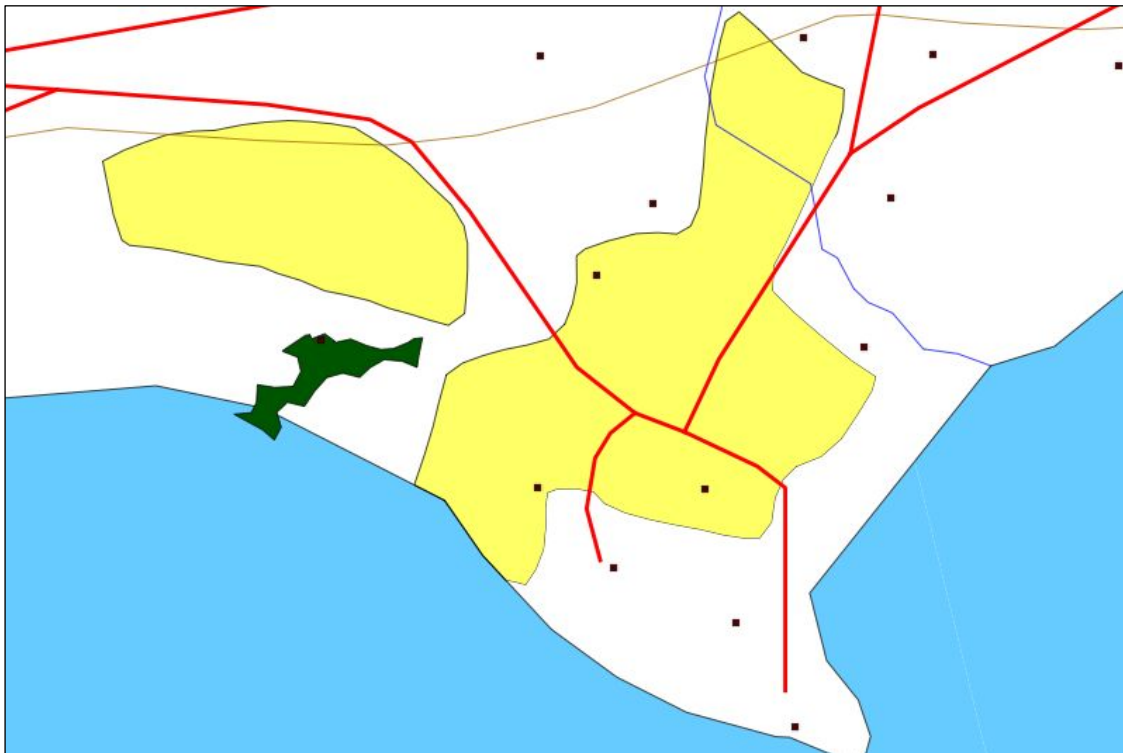
Fremstad, E. (1997). *Vegetasjonstyper i Norge*. NINA Temahefte, 12, 1-279.

Lid, J. og Lid, D.T. (2007). *Norsk flora*. Oslo: Det norske samlaget.

5.7 Lokalitet 5: Andersby, Vadsø kommune

Naturtype (%):	D01 – Slåttemark (100%)	
Utforming:	D0109 – Frisk/tørr, middels baserik eng i nordlige, kontinentale strøk	
Supplerende naturtype (%):		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	25. august 2011	

Figur 12. Det avgrensede arealet på Andersby, Vadsø kommune er merket med mørk grønt (kartgrunnlaget er unøyaktig og det ser derfor ut til at lokaliteten går ned i sjøen). Verdi for området er veiktig (B):

5.7.1 Beliggenhet, avgrensning og naturgrunnlag

Andersby er lokalisert på sørsiden av Varangerhalvøya, på et nes ca 5 km vest for Vadsø sentrum. Lokaliteten er tidligere besøkt i 1992 og 1993 (Alm et al., 1994).

5.7.2 Naturtyper, utforminger og vegetasjonstype

Naturtypen er sannsynligvis slåttemark (D01) siden det er på innmark. Imidlertid kan det på basis av vegetasjonen være vanskelig å skille mot naturbeitemark (D04). Dette bør undersøkes nærmere gjennom samtale med grunneiere om man vil ha sikkerhet i spørsmålet. Vegetasjonstypen ligger nærmest frisk/tørr, middels baserik eng i nordlige,

kontinentale strøk (G9) (Fremstad, 1997). I følge Direktoratet for naturforvaltning (2007) er dette en sterkt truet vegetasjonstype.

Figur 13. Lokalisering av den avgrensede enga (rød pil) på neset Andersby.

5.7.3 Artsmangfold

Området er relativt artsrikt, med 31 arter på et nokså lite areal. Artene passer relativt godt inn i forhold til vegetasjonstypen. Her kommer det inn arter som ryllik (*Achillea millefolium*), setermjelt (*Astragalus alpinus*), marinøkkel (*Botrychium lunaria*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), sauesvingel (*Festuca ovina*), rødsvingel (*Festuca rubra*), engsoleie (*Ranunculus acris*) og fjelltistel (*Saussurea alpina*) hvorav de fleste passer inn i vegetasjonstypen G9.

5.7.4 Påvirkning, bruk, eventuelle trusler, fremmede arter

Det avgrensede området er kun en rest av de tradisjonelt drevne markene. Resten av området er i stor grad enten drevet moderne, har grodd igjen med lyng eller er kraftig gjengrodd av sølvbunke, storvokste urter og vierbusker. Den største trusselen er at dette området skal gro igjen eller bli brukt til andre formål.

5.7.5 Verdibegrunnelse

Lokaliteten verdisettes til viktig (B). Det avgrensede området framstår med naturtypen slåttemark (D01), og alle ugjødsle slåttemark som fortsatt har et nærmest intakt arts mangfold regnes som viktig (B). Vegetasjonstypen er i tillegg sterkt truet (EN). Så selv om det trekker ned at vegetasjonstypen ikke framstår som velutvikla, og at arealet er lite i forhold til de andre kulturmarkene som omgir avgrensinga, så får lokaliteten såpass høy verdi.

5.7.6 Skjøtsel og hensyn

Det bør snarest startes eventuell restaurering, og slått bør gjenopptas på tradisjonell måte. Vi anbefaler at det blir utarbeidet en skjøtelsesplan som er tilpasset gårdens historie, lokale forhold og utfordringer, og som innbefatter hensyn som bør tas både under eventuell restaurering og gjenopptakelse av skjøtsel.

5.7.7 Kilder

Nettbaserte kilder

Artsdatabanken: www.artsdatabanken.no

Direktoratet for naturforvaltning. Naturbase: www.naturbase.no

Norgeskart: www.norgeskart.no

Skriftlige kilder

Alm, T., Alsos, I.G., Bråthen, K.A., Karlsen, S.R., Nordtug, B., Sommersel, G.-A. og Øiesvold, S. (1994). Botaniske undersøkelser av kulturlandskap i Finnmark 2. Lokalitetsbeskrivelser for Vest-Finnmark. *Tromsø Naturvitenskap*, 76.

Det sentrale utvalget for nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap (1994). Verdifulle kulturlandskap i Norge. Mer enn bare landskap! Del 4, sluttrapport fra det sentrale utvalget. Verdifulle kulturlandskap i Norge – Vurdering og virkemiddel – Tiltråding.

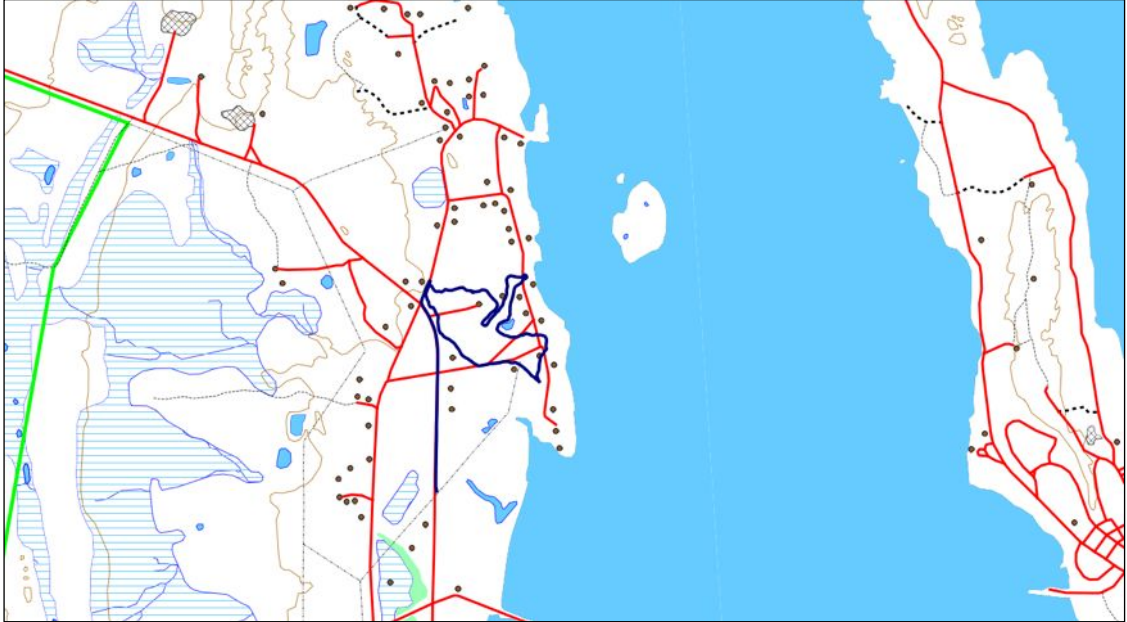
Direktoratet for naturforvaltning (2007): *Kartlegging av naturtyper. Verdsetting av biologisk mangfold*. DN-håndbok 13, 2.utgave 2006 (oppdatert 2007).

Fremstad, E. (1997). *Vegetasjonstyper i Norge*. NINA Temahefte, 12, 1-279.

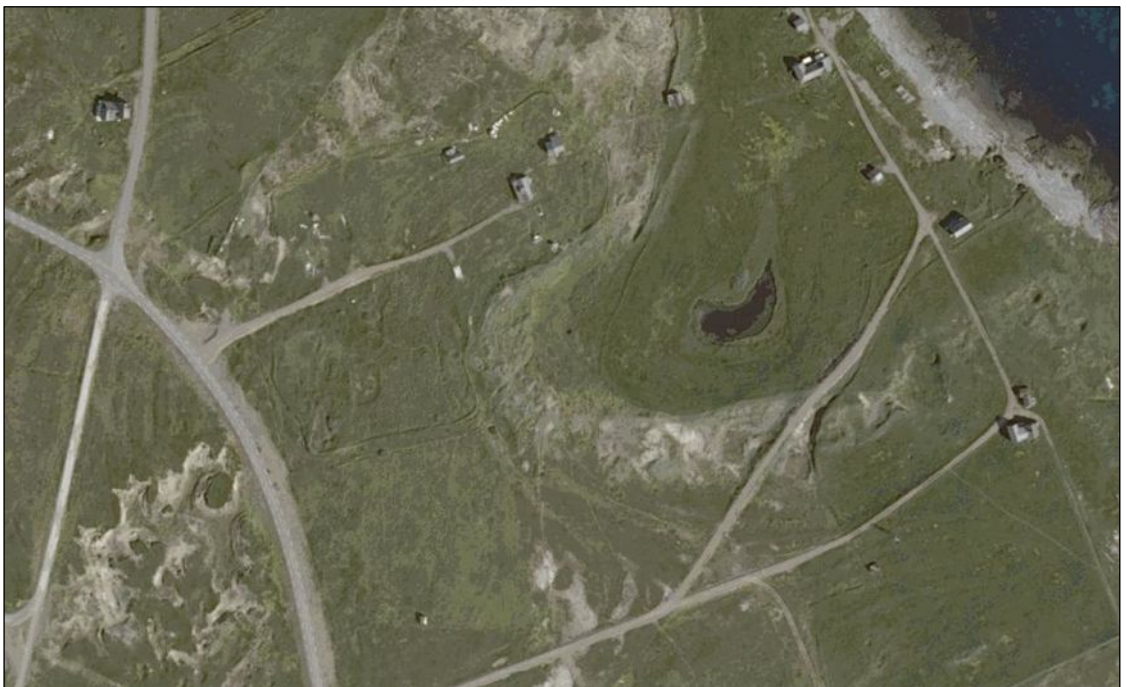
Lid, J. og Lid, D.T. (2007). *Norsk flora*. Oslo: Det norske samlaget.

5.9 Lokalitet 6: Indre Smelror, Vardø kommune

Det ble ikke funnet naturtyper eller vegetasjonstyper med verdi under naturtypekartleggingen på Indre Smelror sommeren 2011. Se figur 14 for befaringsrute under kartleggingen.

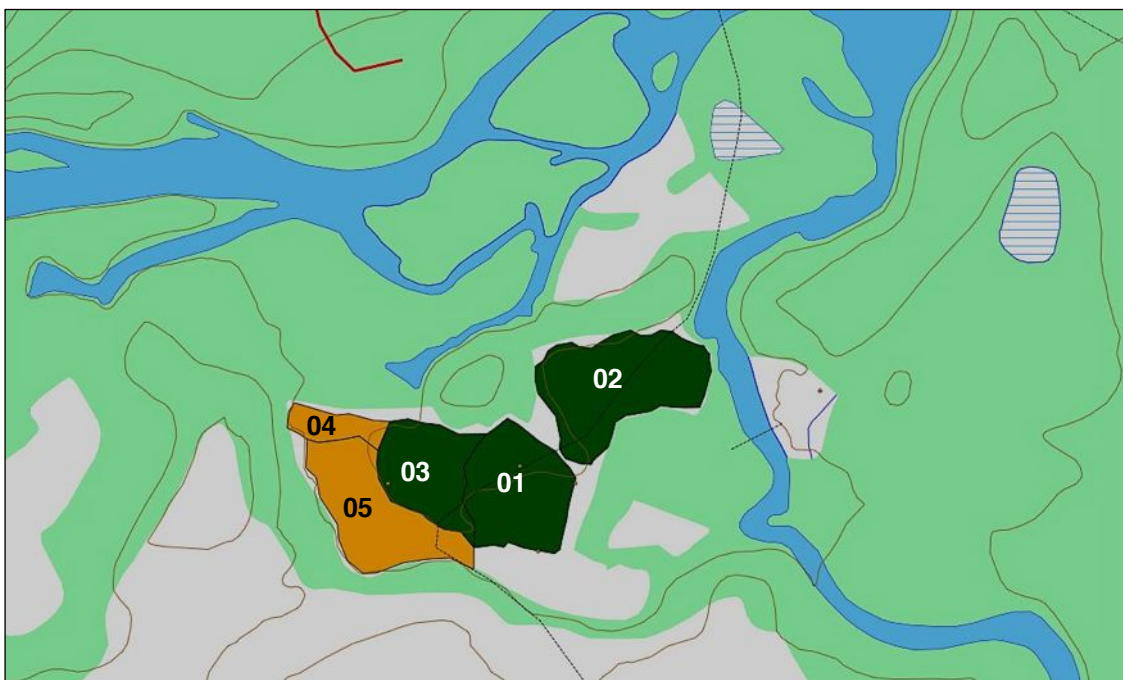

Figur 14. Befaringsrute under naturtypekartlegging i Indre Smelror sommeren 2011 er merket med blå strek.

Figur15. Flybilde over lokaliteten Indre Smelror.

5.10 Lokaltet 7: Galaniitu, Kautokeino kommune

Naturtype (%):	D01 – Slåttemark (100%)
Utforming:	D0103 - Sølvbunkeeng D0109 – Frisk/tørr, middels baserik eng i nordlige, kontinentale strøk
Supplerende naturtype (%)	
Utforming:	
Verdi:	B - C
Undersøkt dato:	28. august 2011

Figur 16. Områder avgrenset på Galaniitu. Områder farget mørk grønn er verdisatt til viktig (B), mens områder farget oransje er verdisatt til lokalt viktig (C).

Figur 17. Område 01, med store mengder sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*), men også med arter som marinøkkel (*Botrychium lunaria*), innskutt bilde.

5.10.1 Beliggenhet, avgrensning og naturgrunnlag

Galaniitu ligger langs Kautokeinoelva, drøye to mil sør for tettstedet Kautokeino. Her er det ryddet enger på flommarkene langs elva. Substratet består av glasifluviale avsetninger.

Galaniitu er tidligere undersøkt av botanikere blant annet i 1992 (Alm et al., 1994) og 1995 (Alm & Sommersel, 1996).

5.10.2 Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen i de avgrensede områdene er slåttemark (D01). Område 01 og 02 har vegetasjonstypen frisk/tørr middels baserik eng i nordlige, kontinentale strøk (G9). (Fremstad, 1997), men begge under gjengroing av sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*). Imidlertid er det fortsatt en stor andel av arter som er karakteristisk for vegetasjonstypen til stede. I følge Direktoratet for naturforvaltning (2007) er G9 en sterkt truet vegetasjonstype. Område 03 har noe mindre av disse karakteristiske artene, men har sannsynligvis vært samme vegetasjonstype. Område 03 beites sannsynligvis av sau i dag. Område 04 og 05 har vegetasjonstypen sølvbunkeeng (G3). I område 05 er det noe forsumpet, og her kommer det i tillegg inn vier (*Salix* spp.) og noe bjørk (*Betula pubescens*).

5.10.3 Artsmangfold

Område 01 og 02 har mye sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*) i tuer. Inn i mellom, særlig på små forhøyninger i enga som er noe tørrere, kommer det inn arter som ryllik (*Achillea millefolium*), engkvein (*Agrostis capillaris*), setermjelt (*Astragalus alpinus*), marinøkkel (*Botrychium lunaria*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), slirestarr

(*Carex vaginata*), finnmarkskveke (*Elymus mutabilis*), sauesvingel (*Festuca ovina*), rødsvingel (*Festuca rubra*), seterrapp (*Poa pratensis* ssp. *alpigena*), engsoleie (*Ranunculus acris*), åkerbær (*Rubus arcticus*), fjelltistel (*Saussurea alpina*), fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*), storveronika (*Veronica longifolia*) hvorav de fleste inngår i artslista for vegetasjonstypen G9, og noen få i G8.

Område 03 har færre arter enn område 01 og 02, og mangler de mest eksklusive, men har likevel grunnelementene for den samme vegetasjonstypen. Område 04 og 05 har lavest artsmangfold av alle områdene, og har stedvis bortimot total sølvbunkedominans.

5.10.4 Påvirkning, bruk, eventuelle trusler, fremmede arter

Lokaliteten har hatt fast bosetning siden 1840-årene. I følge Alm et al. (1994) var ikke gården i drift i 1992 heller, men område 01 var antatt å ha vært i drift like før.

Truslene for kulturmarkene er gjengroing.

5.10.5 Verdibegrunnelse

Slåttemarkene er antatt å være ugjødsle. Alle områdene er under gjengroing. Alle er en del av et helhetlig kulturlandskap. Område 01 og 02 skiller seg ut ved å ha noenlunde intakt artsmangfold, selv om sølvbunke dominerer. Disse to områdene får derfor verdien viktig (B). Område 04 og 05 har så lite andre arter ut over sølvbunke at de kun får lokal verdi (C), selv om de er en del av et helhetlig kulturlandskap.

5.10.6 Skjøtsel og hensyn

Det bør snarest restaureres og slått bør gjenopptas på tradisjonell måte. Vi anbefaler at det blir utarbeidet skjøtelsesplan som er tilpasset gårdens historie, lokale forhold og utfordringer, og som innbefatter hensyn som bør tas både under restaurering og gjenopptakelse av skjøtsel.

5.10.7 Kilder

Nettbaserte kilder

Artsdatabanken: www.artsdatabanken.no

Direktoratet for naturforvaltning. Naturbase: www.naturbase.no

Norgeskart: www.norgeskart.no

Skriftlige kilder

Alm, T., Alsos, I.G., Bråthen, K.A., Karlsen, S.R., Nordtug, B., Sommersel, G.-A. og Øiesvold, S. (1994). Botaniske undersøkelser av kulturlandskap i Finnmark 2. Lokalitetsbeskrivelser for Vest-Finnmark. *Tromsø Naturvitenskap*, 76.

Alm, T og Sommersel, G.-A. (1996). Gálaniitu – en ødemarksgård. *Tidsskriftet Ottar*, 209 (1).

Det sentrale utvalget for nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap (1994). Verdifulle kulturlandskap i Norge. Mer enn bare landskap! Del 4, sluttrapport fra det sentrale utvalget. Verdifulle kulturlandskap i Norge – Vurdering og virkemiddel – Tilråding.

Direktoratet for naturforvaltning (2007): *Kartlegging av naturtyper. Verdsetting av biologisk mangfold*. DN-håndbok 13, 2.utgave 2006 (oppdatert 2007).

Fremstad, E. (1997). *Vegetasjonstyper i Norge*. NINA Temahefte, 12, 1-279.

Lid, J. og Lid, D.T. (2007). *Norsk flora*. Oslo: Det norske samlaget.

5.12 Lokalitet 8: Siebe sør, Kautokeino kommune

Naturtype (%):	D01 – Slåttemark (100%)	
Utforming:	D0103 - Sølvbunkeeng	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	C	
Undersøkt dato:	28. august 2011	

Figur 18. De avgrensede områdene på Siebe, sør er merket med oransje. Alle har verdien lokalt viktig (C).

Figur 19. Gamle hesjer står fortsatt på engene i Siebe.

5.12.1 Beliggenhet, avgrensning og naturgrunnlag

Siebe sør ligger langs riksvei 93, ca 12 km sør for tettstedet Kautokeino. Det er kun en del av området som ble avgrenset som slåttemark (merket som oransje områder i figur 18), resten av den tidligere kulturmarka har i stor grad grodd igjen med kraftige bestander av storvokste urter, busker og krattskog.

5.12.2 Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er gammel slåttemark (D01). Alm et al. (1994) har beskrevet området som meget artsrikt, med et karakteristisk utvalg av arter for eldre kulturmark i indre Finnmark. Storveronika (*Veronica longifolia*) og lappflokk (*Polemonium acutiflora*) trekkes fram som spesielt karakteristisk. Begge disse artene fins fortsatt i området, men først og fremst er det sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*) i kraftige tuer som dominerer. Det er sannsynlig at vegetasjonstypen har vært frisk/tørr middels baserik eng i nordlige, kontinentale strøk (G9). (Fremstad, 1997). I følge Direktoratet for naturforvaltning (2007) er G9 en sterkt truet vegetasjonstype. I dag framstår vegetasjonstypen i store deler som sølvbunke-eng (G3). Men det er fortsatt noe igjen av de karakteristiske artene for vegetasjonstypen.

5.12.3 Artsmangfold

Dominerende art i de avgrensede områdene er sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*). I tillegg finner man arter spesielle for kontinentale strøk i nord, som for eksempel lappflokk (*Polemonium acutiflora*), åkerbær (*Rubus arcticus*) og storveronika (*Veronica longifolia*).

5.12.4 Påvirkning, bruk, eventuelle trusler, fremmede arter

Det står fortsatt hesjestaur med streng på markene (figur 19), men området blir ikke lenger slått. Truslene for området er først og fremst gjengroing, som allerede er kommet nokså langt. Det ble ikke funnet fremmede arter.

5.12.5 Verdibegrunnelse

Slåttemarker er nå så trua og sjeldne at de får verdi så sant de ikke er forpreget av gjengroing. Disse slåttemarkene har i overkant mye sølvbuketuer, men det fins fortsatt rester etter de gamle slåttemarksartene. Det er mulig at engene fortsatt kan restaureres. Alle engene får derfor lokal verdi (C).

5.12.6 Skjøtsel og hensyn

Det bør snarest restaureres og slått bør gjenopptas på tradisjonell måte. Vi anbefaler at det blir utarbeidet skjøtelsesplan som er tilpasset gårdens historie, lokale forhold og utfordringer, og som innbefatter hensyn som bør tas både under restaurering og gjenopptakelse av skjøtsel.

5.12.7 Kilder

Nettbaserte kilder

Artsdatabanken: www.artsdatabanken.no

Direktoratet for naturforvaltning. Naturbase: www.naturbase.no

Norgeskart: www.norgeskart.no

Skriftlige kilder

Alm, T., Alsos, I.G., Bråthen, K.A., Karlsen, S.R., Nordtug, B., Sommersel, G.-A. og Øiesvold, S. (1994). Botaniske undersøkelser av kulturlandskap i Finnmark 2. Lokalitetsbeskrivelser for Vest-Finnmark. *Tromsø Naturvitenskap*, 76.

Alm, T og Sommersel, G.-A. (1996). Gálaniitu – en ødemarksgård. *Tidsskriftet Ottar*, 209 (1).

Det sentrale utvalget for nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap (1994). Verdifulle kulturlandskap i Norge. Mer enn bare landskap! Del 4, sluttrapport fra det sentrale utvalget. Verdifulle kulturlandskap i Norge – Vurdering og virkemiddel – Tilråding.

Direktoratet for naturforvaltning (2007): *Kartlegging av naturtyper. Verdsetting av biologisk mangfold*. DN-håndbok 13, 2.utgave 2006 (oppdatert 2007).

Fremstad, E. (1997). *Vegetasjonstyper i Norge*. NINA Temahefte, 12, 1-279.

Lid, J. og Lid, D.T. (2007). *Norsk flora*. Oslo: Det norske samlaget.

6 ARTSLISTE KARPLANTER

Vitenskapelig navn	Norsk navn	1 (91)	2 (50)	3 (32)	4 (52)	5 (55)	6 (65)	7 (39)	8 (36)
<i>Achillea millefolium</i>	Ryllik	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Achillea ptarmica</i>	Nyseryllik			x	x		x	x	x
<i>Agrostis capillaris</i>	Engkvein		x		x		x	x	
<i>Ajuga pyramidalis</i>	Jonsokkoll						x		
<i>Alchemilla alpina</i>	Fjellmarikåpe	x	x						
<i>Alchemilla</i> sp.	Marikåpe	x	x	x	x	x	x		
<i>Allium schoenoprasum</i> ssp. <i>sibiricum</i>	Sibirgrasløk	x	x	x	x	x			
<i>Alopecurus geniculatus</i>	Knereverumpe			x					
<i>Alopecurus pratensis</i>	Engreverumpe	x	x		x		x		
<i>Angelica archangelica</i> ssp. <i>archangelica</i>	Kvann	x					x		
<i>Angelica sylvestris</i>	Sløke	x							
<i>Antennaria dioica</i>	Kattefot	x				x			
<i>Anthoxanthum nipponicum</i>	Fjellgulaks	x			x		x		
<i>Anthriscus sylvestris</i>	Hundekjeks	x		x	x	x	x		
<i>Arctous alpinus</i>	Rypebær	x				x	x		
<i>Astragalus alpinus</i>	Setermjelt					x		x	
<i>Atriplex prostrata</i>	Tangmelde					x			
<i>Avenella flexuosa</i>	Smyle	x	x		x		x		
<i>Barbarea stricta</i>	Stakekarse								x
<i>Bartsia alpina</i>	Svarttopp	x							
<i>Betula nana</i>	Dvergbjørk	x					x		
<i>Betula pubescens</i>	Bjørk	x	x		x			x	x
<i>Bistorta vivipara</i>	Harerug	x	x			x	x		
<i>Botrychium lunaria</i>	Vanlig marinøkkel	x				x		x	
<i>Calamagrostis neglecta</i> ssp. <i>neglecta</i>	Smårørkvein						x		x
<i>Calamagrostis phragmitoides</i>	Skogrørkvein	x			x		x		x
<i>Caltha palustris</i>	Bekkeblom	x	x	x			x		

Vitenskapelig navn	Norsk navn	1 (91)	2 (50)	3 (32)	4 (52)	5 (55)	6 (65)	7 (39)	8 (36)
<i>Empetrum nigrum</i> sl.	Krekling	x	x			x	x	x	x
<i>Epilobium davuricum</i>	linmjølke			x	x				
<i>Epilobium hornemannii</i>	Setermjølke				x				
<i>Epilobium</i> sp.	Mjølke						x		x
<i>Equisetum arvense</i>	Åkersnelle	x	x	x	x	x		x	x
<i>Equisetum arvense</i> ssp. <i>alpestre</i>	Polarsnelle						x		
<i>Equisetum fluviatile</i>	Elvesnelle		x						
<i>Equisetum palustre</i>	Myrsnelle				x				
<i>Equisetum pratense</i>	Engsnelle					x	x		
<i>Equisetum sylvaticum</i>	Skogsnelle	x			x				
<i>Erigeron borealis</i>	Fjellbakkestjerne	x							
<i>Eriophorum angustifolium</i>	Duskull	x	x						
<i>Euphrasia wettsteinii</i>	Fjelløyentrøst			x	x	x			
<i>Festuca ovina</i>	Sauesvingel					x	x	x	x
<i>Festuca rubra</i>	Rødsvingel	x	x		x	x	x	x	x
<i>Filipendula ulmaria</i>	Mjørdurt	x	x	x	x			x	
<i>Galium uliginosum</i>	Sumpmaure				x			x	x
<i>Gentiana nivalis</i>	Snøsøte	x							
<i>Gentianella aurea</i>	Bleiksøte				x	x			
<i>Gentianella campestris</i>	Bakkesøte	x							
<i>Geranium sylvaticum</i>	Skogstorkenebb	x		x	x		x	x	
<i>Geum rivale</i>	Enghumleblom	x		x	x	x			
<i>Hieracium</i> sp.	Sveve	x							
<i>Hierochloë odorata</i>	Marigras	x							
<i>Honckenya peploides</i>	Strandarve	x	x						
<i>Juncus balticus</i>	Sandsiv						x		
<i>Juncus filiformis</i>	Trådsiv	x							
<i>Juncus trifidus</i>	Rabbesiv						x		

Vitenskapelig navn	Norsk navn	1 (91)	2 (50)	3 (32)	4 (52)	5 (55)	6 (65)	7 (39)	8 (36)
<i>Juniperus communis</i>	Einer	x	x		x	x		x	
<i>Lathyrus pratensis</i>	Gulskolm				x				
<i>Leontodon autumnalis</i>	Følblom	x	x				x		
<i>Leymus arenarius</i>	Strandrug	x				x	x		
<i>Lotus corniculatus</i>	Tiriltunge	x							
<i>Luzula multiflora</i> ssp. <i>frigida</i>	Seterfrytle	x			x		x	x	x
<i>Luzula multiflora</i> ssp. <i>multiflora</i>	Engfrytle		x			x			
<i>Luzula spicata</i>	Aksfrytle	x				x	x		
<i>Melampyrum pratense</i>	Stormarimjelle	x							
<i>Mertensia maritima</i>	Østersurt						x		
<i>Myosotis decumbens</i>	Fjellminneblom	x							
<i>Nardus stricta</i>	Finnskjegg	x					x		
<i>Oxytropis campestris</i> ssp. <i>sordida</i>	Russemjelt						x		
<i>Parnassia palustris</i>	Jåblom	x					x		
<i>Phleum alpinum</i>	Fjelltimotei	x	x			x	x		
<i>Pinguicula vulgaris</i>	Tettegras	x	x						
<i>Pinus sylvestris</i>	Furu							x	
<i>Poa alpina</i>	Fjellrapp	x				x			
<i>Poa annua</i>	Tunrapp			x					
<i>Poa pratensis</i> ssp. <i>alpigena</i>	Seterrapp	x	x	x		x	x	x	x
<i>Poa pratensis</i> ssp. <i>pratensis</i>	Engrapp					x			
<i>Poa pratensis</i> ssp. <i>subcaerulea</i>	Smårapp						x		
<i>Polemonium acutiflorum</i>	Lappflokk								x
<i>Potentilla anserina</i>	Gåsemure	x	x						
<i>Potentilla crantzii</i>	Flekkmure	x				x		x	
<i>Potentilla erecta</i>	Tepperot				x				
<i>Pyrola minor</i>	Perlevintergrønn	x	x						
<i>Pyrola rotundifolia</i>	Legevintergrønn	x							

Vitenskapelig navn	Norsk navn	1 (91)	2 (50)	3 (32)	4 (52)	5 (55)	6 (65)	7 (39)	8 (36)
<i>Ranunculus acris</i>	Engsoleie	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Ranunculus repens</i>	Krypsoleie	x	x	x		x	x		
<i>Rhinanthus minor s.l.</i>	Småengkall	x	x	x	x	x	x		
<i>Ribes spicatum</i>	Rips							x	
<i>Rubus arcticus</i>	Åkerbær							x	x
<i>Rubus chamaemorus</i>	Molte								x
<i>Rubus saxatilis</i>	Teiebær	x			x		x		
<i>Rumex acetosa</i>	Engsyre	x	x	x	x	x	x		x
<i>Rumex acetosella</i>	Småsyre	x		x	x		x		
<i>Rumex longifolius</i>	Høymol		x	x	x	x			
<i>Salix glauca</i>	Sølvvier		x		x	x			
<i>Salix hastata x glauca</i>							x		
<i>Salix hastata x lanata</i>							x		
<i>Salix lanata</i>	Ullvier				x				
<i>Salix myrsinifolia ssp. borealis</i>	Setervier		x			x			
<i>Salix myrsinifolia ssp. myrsinifolia</i>	Svartvier		x						
<i>Salix phylicifolia</i>	Grønnvier			x	x	x			
<i>Saussurea alpina</i>	Fjelltistel	x			x	x	x	x	x
<i>Selaginella selaginoides</i>	Dvergjamne	x				x			
<i>Silene acaulis</i>	Fjellsmelle	x					x		
<i>Silene dioica</i>	Rød jonsokblom	x			x				
<i>Solidago virgaurea</i>	Gullris	x		x			x	x	x
<i>Stellaria crassifolia</i>	Saftstjerneblom				x				
<i>Stellaria graminea</i>	Grasstjerneblom				x		x	x	x
<i>Stellaria media</i>	Vassarve					x	x		
<i>Stellaria nemorum</i>	Skogstjerneblom			x	x				
<i>Tanacetum vulgare</i>	Reinfann					x			
<i>Taraxacum sp.</i>	Løvetann	x	x		x	x	x	x	

Vitenskapelig navn	Norsk navn	1 (91)	2 (50)	3 (32)	4 (52)	5 (55)	6 (65)	7 (39)	8 (36)
<i>Thalictrum alpinum</i>	Fjellfrøstjerne	x						x	
<i>Trientalis europaea</i>	Skogstjerne	x	x			x			
<i>Trifolium repens</i>	Kvitkløver	x				x	x		
<i>Tripleurospermum maritimum</i>	Strandbalderbrå	x							
<i>Trollius europaeus</i>	Ballblom	x		x		x		x	x
<i>Urtica dioica</i>	Stornesle			x	x	x			x
<i>Vaccinium myrtillus</i>	Blåbær	x	x						
<i>Vaccinium uliginosum</i>	Blokkebær	x	x		x	x	x	x	
<i>Vaccinium vitis-idaea</i>	Tyttebær	x	x		x	x	x	x	x
<i>Valeriana sambucifolia</i>	Balderbrå	x							
<i>Veronica longifolia</i>	Storveronika							x	x
<i>Vicia cracca</i>	Fuglevikke	x	x	x	x	x	x		
<i>Viola biflora</i>	Fjellfiol	x	x			x	x	x	
<i>Viola canina</i>	Engfiol	x							
<i>Viola palustris</i>	Myrfiol		x						x